

Den nye kurs mod større offentlige udgifter vil tværtimod udløse store skatteregninger i fremtiden.

Der er enkelte forslag om skattelettelser m.v. i den samlede pakke, som mindretallet ud fra en isoleret betragtning ville kunne støtte.

En ansvarlig økonomisk politik kræver imidlertid, at lettelser og finansiering hører sammen.

Mindretallet er derfor nødt til at se forslagene om lettelser og skærper under ét. Da regeringen ikke har taget initiativ til reelle forhandlinger om den samlede økonomiske plan, har mindretallet ikke fået mulighed for at opnå grundlæggende ændringer i regeringens udspil. I konsekvens heraf vil mindretallet stemme imod alle regeringens lovforslag.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, kan stemme for de af ministeren under nr. 1-4 stillede ændringsforslag og bemærker:

Mindretallet finder ikke, at den garanti, som mindretallet efterspurgte ved 1. behandling af lovforslaget, er til stede efter udvalgsbehandlingen.

Garantien skulle indebære, at der ikke skete forringelser for de af forslaget berørte kontanthjælpsmodtagere. Mindretallet sagde ligeledes ved 1. behandling, at mindretallet ville lade beslutningen om at støtte lovforslaget eller ej være afhængig af, om mindretallet fik indflydelse på en langt bedre fordeling af de skattelettelser, der nu gives.

Mindretallet mener, at det er dybt asocialt at give høje skattelettelser, som det jo er endt med, til de høje indkomster, mens det ligger klart, at der ikke engang er garanti for, at de dårligst stillede ikke får forringelser.

Selve tankegangen bag bruttificering er der ikke noget i vejen med. Dette princip støtter mindretallet. Men udformningen og den sammenhæng, det skal ses i, nemlig en skattereform, gør, at mindretallet indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, kan stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag og bemærker i øvrigt:

Mindretallet finder, at det principielt er en god idé at bruttificere udbetalingen af kontanthjælp, så det tydeligt fremgår, hvad man kan modtage i kontanthjælp.

Lovforslaget er imidlertid ikke den rigtige måde at bruttificere på. Alene det forhold, at ordningen vil komme til at koste det offentlige næsten 1 mia. kr. mere om året, viser, at den er helt skæv.

Ideen er således god, og intentionerne er gode, men lovforslaget kan i den foreliggende form ikke opnå mindretallets støtte.

Ændringsforslag

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af KF og V):

Til § 1

1) *Nr. 11* affattes således:

»11. § 54, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Indkomstgrundlaget, jf. stk. 1 og 2, består af personlig indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, der anvendes til beregning af indkomstskat efter personskattelovens § 7, dog før de deri nævnte bundfradrag og fradrag for grundbeløb, og aktieindkomst, der beskattes efter personskattelovens § 8 a, stk. 2.«

2) *Nr. 17* affattes således:

»17. § 58, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Indkomstgrundlaget, jf. stk. 3, består af personlig indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, der anvendes til beregning af indkomstskat efter personskattelovens § 7, dog før de deri nævnte bundfradrag og fradrag for grundbeløb, samt aktieindkomst, der beskattes efter personskattelovens § 8 a, stk. 2. Reglerne i § 54, stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.«

3) I den under *nr. 21* foreslåede ændring af § 119, stk. 2, ændres »§ 54, stk. 3-4« til: »§ 54, stk. 3-5«.

4) I den under *nr. 24* foreslåede affattelse af § 134 a, stk. 5, ændres »§ 23« til: »§ 25«.

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, FP, CD, RV og KRF):